

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WIELKOPOLSKIEGO

Poznań, dnia 9 października 2013 r.

Poz. 5527

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR KN-I.4131.1.414.2013.18 **WOJEWODY WIELKOPOLSKIEGO**

z dnia 8 października 2013 r.

Działając na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.).

orzekam

nieważność uchwały Nr XXXIV/218/2013 Rady Miejskiej Ostrzeszów z dnia 12 września 2013 roku w sprawie “Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu działki numer ewidencyjny 2331/6 położonej w Ostrzeszowie -ze względu na istotne naruszenie prawa.

Uzasadnienie

Uchwała Nr XXXIV/218/2013 Rady Miejskiej Ostrzeszów z dnia 12 września 2013 roku została doręczona Wojewodzie Wielkopolskiemu w dniu 23 września 2013 roku.

Jako podstawę prawną uchwały powołano przepisy art. 18 ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r. poz. 594 ze zm.), art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2012 r. poz. 647) w związku z uchwałą nr XXIV/154/2012 Rady Miejskiej Ostrzeszów z dnia 27 września 2012 roku w sprawie przystąpienia do sporządzenia “Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu działki numer ewidencyjny 2331/6 położonej w Ostrzeszowie”

Dokonując oceny zgodności z prawem przedmiotowej uchwały – organ nadzoru stwierdził, co następuje:

W odniesieniu do zasad sporządzania planu zagospodarowania przestrzennego stwierdzam co następuje:

Zgodnie z § 8 ust. 2 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. z 2003 r., Nr 164, poz. 1587) – zwanego dalej rozporządzeniem, na projekcie rysunku planu miejscowego stosuje się nazewnictwo i oznaczenia umożliwiające jednoznaczne powiązanie projektu rysunku planu miejscowego z projektem tekstu planu miejscowego. Do projektu rysunku planu miejscowego dołącza się objaśnienia wszystkich użytych oznaczeń.

Natomiast zgodnie z § 7 pkt 8 rozporządzenia projekt rysunku planu miejscowego powinien zawierać m.in. linie zabudowy.

Stwierdzam, naruszenie ww. przepisów w związku z wyznaczeniem w § 7 ust. 2 pkt 1 lit. a uchwały, dla terenu obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 400 m², oznaczonego symbolem “UC”, nieprzekraczalnej linii zabudowy w odległości minimum 8 m od zewnętrznej krawędzi jezdni drogi wojewódzkiej i powiatowej i nie naniesienia jej na rysunku planu.

Zwracam również uwagę na fakt, że na rysunku planu zamieszczono oznaczenie “elewacji wymagających specjalnego ukształtowania”, do którego w żaden sposób nie odniesiono się w treści uchwały.

W myśl § 9 ust. 1 rozporządzenia, *podstawowe barwne oznaczenia graficzne i literowe dotyczące przeznaczenia terenów, które należy stosować na projekcie rysunku planu miejscowego, określa załącznik nr 1 do rozporządzenia*, zgodnie z którym symbolem "UC" oznacza się tereny rozmieszczenia obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2.000 m².

Wskazuję, iż w przedmiotowym planie oznaczenie "UC" przypisano terenom rozmieszczenia obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 400 m². Chociaż biorąc pod uwagę, iż tereny te również zawierają się w terenach obiektów handlowych o powierzchni powyżej 2.000 m² to przyjęcie oznaczenia "UC" jest mylące i może utrudnić jednoznaczność odbioru ustaleń planu.

W § 5 pkt 3, 6, 7, 8, 9 i 11 uchwały, na całym obszarze planu ustalono obowiązki dotyczące uzgadniania koncepcji projektu i projektu budowlanego przez konserwatora zabytków, zagospodarowania powierzchni biologicznie czynnej, zdejmowania warstwy próchnicznej gleby i wywozu nadmiaru mas ziemnych, zabudowy i zagospodarowania terenu obszaru chronionego krajobrazu i zaopatrzenia w ciepło,

Stwierdzić należy, że zamieszczenie ww. zapisów nie wynika z powszechnie obowiązujących przepisów prawa, co więcej stanowi przekroczenie zakresu zagadnień, które winien obejmować plan miejscowy. Wskazany zakres został określony w art. 15 ustawy, a jego przekroczenie stoi w sprzeczności z celem uchwalania planów, określonym w przepisach art. 4 ust. 1 i art. 14 ust. 1 ustawy. Zgodnie z tymi przepisami ustalenia planu winny ograniczać się do ustalenia przeznaczenia terenu, rozmieszczenia inwestycji celu publicznego oraz określenia sposobów zagospodarowania i warunków zabudowy terenu.

Wskazuję, że w § 2 ust. 7 uchwały, zdefiniowano powierzchnię terenu biologicznie czynną modyfikując definicję zawartą w przepisach rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U z 2002 r. nr 75 poz. 690 ze zm.).

Ponadto wskazuję na niejasny i niejednoznaczny zapis § 5 pkt 9 uchwały, który nakazuje "zagospodarowanie i zabudowę terenu obszaru chronionego krajobrazu "Wzgórza Ostrzeszowskie i Kotlina Odolanowska", zgodnie z obowiązującymi przepisami o ochronie przyrody", nie określając zarazem w jaki sposób zapis ten ma być skonkretyzowany w kolejnym etapie procesu inwestycyjnego. Brak jednoznaczności w ustaleniach planu, stanowiącego akt prawa miejscowego, może doprowadzić do rozbieżności interpretacyjnych, a w konsekwencji do braku możliwości skutecznego wydania pozwolenia na budowę.

W § 6 uchwały, zawarto zapis, że do czasu zainwestowania terenów według zasad ustalonych w niniejszej uchwale ustala się możliwość ich tymczasowego użytkowania w dotychczasowy sposób. Należy zauważyć, że kwestie te zostały uregulowane w art. 35 ustawy, a zapis ten stanowi ich powtórzenie.

Natomiast w § 5 pkt 1, 2 i 10 uchwały, na całym obszarze planu ustalono obowiązki dotyczące uzgadniania z zarządcami sieci lokalizacji obiektów budowlanych i sposobu rozwiązywania występujących kolizji tych obiektów z sieciami infrastruktury technicznej oraz przystosowania zabudowy do potrzeb osób z dysfunkcją ruchową. Należy podkreślić, iż kwestie te regulują przepisy odrębne.

Uchwała w sprawie planu została podjęta na podstawie upoważnienia ustawowego, jest aktem prawnym powszechnie obowiązującym na obszarze gminy i stąd też powinna odpowiadać wymogom, jakie stawiane są przepisom powszechnie obowiązującym. Nie może ona pozostawać w sprzeczności z aktami prawnymi wyższego rzędu. Przepisy gminne nie mogą także zawierać powtórzeń ustawowych, ani też ich modyfikować lub uzupełniać, gdyż jest to niezgodne z zasadami legislacji (por. wyrok NSA z 20 sierpnia 1996 r. SA./Wr 2761/95). Zasadą prawną jest bowiem, że uchwała rady gminy nie może regulować jeszcze raz tego, co zostało już wcześniej przez ustawodawcę unormowane i co stanowi przepis prawa powszechnie obowiązujący (zgodnie z § 149 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie zasad techniki prawodawczej (Dz. U z 2002 r. Nr 100 poz. 908)). Tak więc modyfikowanie lub regulowanie przez gminę jeszcze raz tego, co zostało już zamieszczone w źródle powszechnie obowiązującego prawa w istotnym stopniu narusza porządek prawny.

Niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze może być zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z powodu niezgodności z prawem, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia, za pośrednictwem Wojewody Wielkopolskiego.

Wojewoda Wielkopolski
(-) Piotr Florek